

Zasłonak czerwony (*Cortinarius rubellus*)

Norweski: Spiss giftslørsopp

Cały grzyb jest czerwonobrazowy (kapelusz, trzon, blaszki i miąższ). Grzyb ten powszechnie występuje w lasach.

Zasłonak rudý (*Cortinarius orellanus*)

Norweski: Butt giftslørsopp

Przypomina zasłonaka czerwonego, lecz ma bardziej zaokrąglony kapelusz. Grzyb ten występuje rzadko. Rośnie w lasach liściastych.

Cortinarius rubellus

Zatrucie

Nawet bardzo niewielka ilość zasłonaka czerwonego lub rudego zawiera wystarczająco dużo trucizny, aby spowodować poważne uszkodzenie nerek. Objawy zatrucia pojawiają się najwcześniej dopiero po 2 dniach od spożycia i mogą przypominać objawy grypy, z ogólnym uczuciem choroby i zwiększoną lub ograniczoną ilością moczu. Istnieje duże ryzyko, że w ciągu 7-14 dni dojdzie do poważnej niewydolności nerek. W przypadku podejrzenia spożycia skontaktuj się z Norweskim Centrum Informacji Toksykologicznej, w celu uzyskania porad na temat dalszego postępowania.

Muchomor czerwony / muchomor królewski / muchomor plamisty

Amanita muscaria / *A. regalis* / *A. pantherina*

Norweski: Rød / Brun / Panter fluesopp

Grzyby te mają białawe blaszki i trzon z pierścieniem. Nasada trzonu jest bulwiasta. Kapelusz jest czerwony lub brązowy z białymi plamkami, lecz te mogą odpaść.

Zatrucie

Te trzy muchomory zawierają truciznę, która wpływa na system nerwowy. Symptomy pojawiają się najczęściej w ciągu 1/2-4 godzin po zjedzeniu grzyba. Spożycie niewielkich ilości może spowodować między innymi dezorientację, zawroty głowy, kołatanie serca i bóle brzucha. Do poważnych zatrucí dochodzi rzadko, lecz spożycie większych ilości może wywołać objawy wymagające leczenia szpitalnego.

Krowiak podwinięty

Paxillus involutus

Norweski: Pluggsopp

Grzyb ten ma brązowy kapelusz z podwiniętym brzegiem, brązowy trzon i blaszki, które ciemnieją przy nacisku. Krowiak podwinięty jest bardzo pospolity.

Zatrucie

Krowiak podwinięty zawiera kilka różnych substancji trujących i może wywołać różne objawy chorobowe. Wymioty, biegunka i bóle brzucha mogą pojawić się w ciągu 1/2-4 godzin po spożyciu surowego grzyba. W przypadku powtarzającego się spożycia ugotowanego grzyba może dojść do poważnego zatrucia z uszkodzeniem komórek krwi i nerek.

Trujące grzyby w Norwegii

W Norweskich lasach rosną zarówno grzyby jadalne, jak i grzyby niejadalne i grzyby trujące. Niektóre z najbardziej trujących grzybów w Norwegii mogą do złudzenia przypominać jadalne grzyby zbierane w innych krajach.

Dobre rady dla zbieraczy grzybów:

- Zbieraj tylko te grzyby, których jesteś w 100 % pewien.
- Nigdy nie smakuj nieznanych grzybów – wiele z najbardziej trujących grzybów ma łagodny smak.
- Zebrane grzyby sprawdzaj w stacjach kontroli grzybów i zapisz się na kurs o grzybach.

Norweskie Centrum Informacji Toksykologicznej

Tel.: 22 59 13 00 (czynne całą dobę)

www.giftinfo.no

Niniejsza broszura została opracowana przez Norweskie Centrum Informacji Toksykologicznej. Na naszej stronie internetowej można zamówić lub pobrać rozszerzoną wersję niniejszej broszury w języku norweskim.

Norges sopp- og nyttevekstforbund, Norweski związek ds. mykologii i roślin użytkowych (www.soppognyttevekster.no) organizuje kursy o grzybach i stacje kontroli grzybów, które oferują pomoc w identyfikacji zebranych grzybów.

Amanita virosa

Muchomor jadowity
Amanita virosa
Norweski: Hvit fluesopp

Cały grzyb jest biały (kapelusz, trzon, blaszki i miąższ). Trzon ma pierścień, lecz ten może odpaść. Nasada trzonu ma na sobie pochwę (torebkę). Grzyb ten powszechnie występuje w lasach.

Galerina marginata

Hełmówka jadowita
Galerina marginata
Norweski: Flatklokkehatt

Cały grzyb jest brązowy (trzon, blaszki i miąższ). Zazwyczaj jest to mały grzyb. Grzyb ten występuje powszechnie. Rośnie zwykle w wiązkach na korze drzew i pniakach.

Amanita phalloides

Muchomor sromotnikowy
Amanita phalloides
Norweski: Grønn fluesopp

Kapelusz może być zielony, brązowy lub żółty. Blaszkki i trzon są białe. Trzon ma pierścień, lecz też może odpaść. Nasada trzonu ma na sobie pochwę (torebkę). Grzyb ten występuje rzadko.

Lepiota boudieri

Czubajeczka brązowożółta
Lepiota boudieri

Norweski: Rustbrun parasollsopp

Kapelusz ma dzwonkowaty kształt i jest barwy złotobrązowej. Blaszkki są białe. Grzyb jest mały z 3-6-centymetrowym, wysokim trzonem. Grzyb rośnie w lasach liściastych.

Lepiota castanea

Czubajeczka kasztanowata
Lepiota castanea
Norweski: Kastanjeparasollsopp

Kapelusz jest czerwonobrązowy z małymi łuseczkami. Blaszkki i miąższ są białe. Grzyb jest mały i rośnie w lasach liściastych i iglastych.

Zatrucie

Nawet bardzo mała ilość każdego z tych grzybów może spowodować poważne zatrucie. Po minimum 6 godzinach od spożycia pojawia się silna, wodnista biegunka, bóle brzucha i wymioty. Istnieje duże ryzyko, że w ciągu 2-4 dni może dojść do groźnego dla życia uszkodzenia wątroby. W przypadku podejrzenia spożycia skontaktuj się z Norweskim Centrum Informacji Toksykologicznej, w celu uzyskania porad na temat dalszego postępowania.